

Betragtning.

Et gjør jeg: glemmende, hvad der er bag og rækkende efter det, som er foran, eller jeg mod Maalet.

— Filip 3, 14.

En Ting er nødvendig, sagde Jesus. Et gjør jeg, svarer hans trofaste Bidne; det er som en Gjenklang af Jesu Ord i hans kjæmpe Dødsstrid. Hvad siger du til Jesu Tale om den ene Ting, kjære Læser? Ser du Maalet for din Livs Vandring? eller tænke du har mange Maal? Du har tænkt jordiske Maal, du først vil naa; Barmen vil gjerne slippe ud fra Skolen og bort fra Sjemmet; den Unge vil have en god Stilling, tjene mange Penge og nyde Livet; den modne Mand og Kvinde vil have et hyggeligt Hjem, gjøre gode Forretninger o. s. v., den Gamle ser frem til en god Aftenhvile. Na, men saa derefter? hvorhen da? Det er vel mange, som ikke tænker Tanken tilende, ikke ser udover Grænserne for dette Liv.

Men naar Herren og hans Apostel taler om den ene Ting, det ene Maal, mener de Sjælens Frelse, intet andet; det er det, som ikke bare maa blive et Maal ved Siden af andre Maal, ikke en Hovedsag, ved Siden af hvilken der staar andre Sager, men det ene, for hvilket alt andet viger tilside og forsvinder. Det er den Ting, det først og fremst gjælder om at faa paa det rene: er jeg frelst? For dette ene maa vi glemme det, som ligger bag; alle Proer maa kastes af; jeg maa brænde mine Skibe; for den, som vil frem til dette Maal gives ingen Vej tilbage; det, som ligger baggenom, er ikke værd et Nit engang. Den, som lægger Haanden paa Blogen, stanser, og ser sig tilbage, er mig ikke værd, siger Herren.

Paa Veien mod Sjælen fløj en Liden Træfugl i Usom Flugt; paa Reien saa den en liden Gren, hvor der var Næring nok; den satte sig; o, hvor godt det var at faa spise sig rigtig mæt! men over Kredser Ørnen, Fuglen ser den ikke, den er altfor optaget, og i et Nu er den Dødens visse Bytte. Saaledes maa et Guds Barn vogte sig for at stanse. En

kan kende sig træt paa den innsomme Jart mod Maalet; o, den som kunde saa stoppe og lidt og hvile. Men vog dig! der lurer Fiender rundt om; lad dem ikke faa Anledning til at fange dig! Kom Lots Sustru ihu! staar der i Guds Ord. Tænk paa, hvorledes hun saa sig tilbage, idet det gamle Liv drog hende med en forunderlig betagende magt, og hun stod der som et advarende Eksempel paa, hvor farligt det er at stanse paa Livets Vej.

Og er der ikke Opmuntring nok til Usom Flugt? Se paa Maalet, der vinker i det Fjerne! et evigt Liv, et Liv hos Gud, uden Synd og Sorg! Livet her er saa flygtigt, saa kort. G*rend vi ved Ordet af det, er det sundet hen som en Dr*mm; selv det rigeste Liv, fyldt med alt, hvad Verden har at byde af Herlighed og Glæde, hvor usjelt det er, hvor fattigt, naar D*den kommer! men hvor sjælt engang at faa løfte Djævelen i Fjæd, naar vi ved, vi vandrer hjem til en Herlighed, en Glæde, som aldrig tager Ende.

En kan spørge: blir jeg ikke usjelt til at leve det jordiske Liv og tage Del i Jordlivets Opgaver og Kampe, naar jeg saaledes skal lade den ene Ting blive det alt beherskende i mit Liv? Na langt fra! Men Paulus usjeltet for Livet her, fordi om han ilde mod Maalet? Er der nogen, som har levet et rigere Mennekeliv end den store Apostel, er noget Liv blevet mere velsignelsesrigt? Man nok være, der kan komme Tider, da det gaar som med den samaritanse Kvinde; hun lod Vandkarret staa for at gaa den og tale om den Glæde, hun havde oplevet; men hun tog nok Vandkarret igjen, og da med ny Zelt; hun gik til sit Livs lille Gjærning med freidigere Su, med mere Mod og Kraft. Sendes Liv havde faaet et nyt, rigt Indhold, der laa Glans af Guds Fred selv over den ringeste Gjærning, med Herrens Glæde i sit Hjerte gjorde hun sit Arbejde. Prøv bare du ogsaa, kjære Læser! Al mod Maalet! og du skal se, du blir lykkelig i Livet, og du blir salig i Døden. Gud hjælpe dig der til!

Livets Alvor.

Man hører undertiden Tale om Evigheds Alvor. Ja, undertiden! Det er ikke Noget, som staar paa Dagsordenen blandt Folket; og dog er ethvert Mennekes Liv en Vandring mod Evigheden. Men dette, at tænke paa Evigheds Alvor, det bør bringe os til at tænke paa Livets eller Tilværelsens Alvor; thi hvad er vel det, der bringer Menneket til at tænke paa Evigheds Alvor, uden netop Bevidstheden om, at vor Tilværelse er ikke endt med Tiden. Men da det forholder sig saaledes, hvilket selv de Menneker maa føle, der stamme sig ved at aabne sin Mund om disse Ting, saa maa det bringe os til at tænke paa Tidens Alvor?

„Alting har sin Tid,” siger Salomon, saa har ogsaa hvert Menneke sin Tid. Men — mærk dette, kjære Læser! — den er ikke skjænket noget Menneke af Tilfældet, hvis vi ellers maa tale om Noget, som heder saa, men den er skjænket os af Gud. Eller, om du hellere saa vil: Intet Menneke er ved et Tilfælde kommet ind i Tiden; men vi komme eiheller ved et Tilfælde ind i Evigheden. Gud gav os Livet og med det samme Tiden. Gud afslutter ethvert Mennekes Liv eller Tilværelse her paa Jorden; hvormed ogsaa Menneket Tid er afsluttet. Men Ansvarligheden for, hvorledes Tiden er anvendt og Livet ført, er dermed ikke afsluttet. Dette bør bringe ethvert Menneke til at betænke, ikke blot Evigheds, men ogsaa Tidens Alvor. Ja, Tiden skal vi benytte til næsbrudt Fremgang i Herlighed og Overvindelse af det fjædelige Sind og „Djævelens aandelige Hær under Himmelen” samt mer og mer delagtiggjøres i Guds Kraft og Guds Visdom, som er os skjænket i og med Guds Menneket Jesus Kristus. Dette er vort Livs eller Tilværelsens Alvor her nede, saaledes at beredes for Evigheden, ved i Tiden at leve et Liv i vor himmelske Faders og hans Søns vor Frelses Samfund. Et saadant Samliv med Herren, som kun kan ledes af den Troende, kaldes i vort nye Testamente „et evigt Liv.” Og hvad er det

vel Mennekes kaldes og indbygdes til ved Kristi Evangelium, uden netop til at leve dette Liv. Og at dette Liv ikke tager sin Begyndelse i Evigheden — som mange fjædeligtindede Menneker forfængelig mene — men netop i Tiden, det bevirker, at selv den mest letindige, mangen Gang, naar han bliver paamindet derom, maa føle Tidens og det jordiske Livs Alvor.

„Hvad er eders Liv?” Saaledes spørger Apostelen Jakob, og svarer saa umiddelbart derpaa: „Det er jo en Damp, der er til Synne en liden Tid, men derefter forsvinder.” (Jak. 4, 14.) At det er saa, det kunne vi alene forstaa, naar vi sammenligne Tiden med Evigheden.

Dette Liv, der er som en „Damp” — tænkt! — er tillige fuldt af Fæder og Fristelser, af hvilke endog en Del ere af en saadan Bestaendighed, at Haaret maa reise sig paa deres Hoveder, hvis Pine ere opladte derfor, og som snisse af undsky og overvinde dem. I dette farefulde Liv er det altsaa vi udvikles og modnes (ingen Stillestaaen) for Evigheden. — Dette er Livets Alvor! — ikke sandt? De, der saa benytte Tiden og de Anledninger og Midler, som Djævelen stiller til Menneket Naadighed, til det fjædelige Sinds, de sundige og forderkelige Løsters Tilfredsstillelse, de udvikles og modnes saaledes for en rædsom Tilværelse i Evigheden, en Tilværelse fuld af Smal og Pine. Men en saadan Udvikling og Fuldstændelse i det Onde bevirkes ved Djævelens Forsjælelse og Kunstgæb; i Forening med den naturlige Tilsværlighed, er alene en Følge af Tilsværligheds eller Forkastelsen af den ved Jesus Kristus forberede og i hans Evangelium tilbudte Raade. Ligeledes vil Evigheds Alvor blive en Følge deraf. De derimod, som agte paa Tidens Skjæbbarhed og følge Apostelens Formaning: „Njæber den beleilige Tid, fordi Dagen ere onde,” og som benytte Herrens Raademidler saa, at de „afføre det gamle Menneke og føre sig det nye,” de udvikles og modnes ved Herrens Raade for en velsignet og fuldkommen salig Tilværelse i Evigheden, — ja, til at vorde

Gud lige. (1 Joh. 3, 2.) Men denne „Afførelse af det gamle (Syndens) Menneſte og Njærelſe af det ny,“ eller Fremværet i Alt, hvad der er godt og Gud velbehageligt, ſker alene ved den os i Kristus ſkjænkede Naade. Se, alt dette er Livets Ålvor.

Njære Væſer, har du ret betænkt, hvorfor du lever og hvortil Tiden er dig givet? Mange Menneſker indſe ikke, at de have noget højere at leve for, end hvad der hører denne Verden til, og ſaa bruger man Tiden til at tragte efter, hvad ſom er paa Jorden — hvad ſom kan tilfredsſtille Kjødets Sands. Hører du til den Klasse Menneſker, ſaa huſt paa, at „Kjødets Sands er Fiendſkab imod Gud,“ og „de, ſom ere Kjødelige, kunne ikke tæfles Gud“ (Rom. 8, 7—8); men de aandelige, de, ſom have „Kristi Mand“ og „have forſkjæftet Kjødets med Lyfterne og Begjæringerne“ (Gal. 5, 24), og ſom diſſe, høre Kristus til og ere hans Medarvinger til Herlighedens Rige. Betænk dette; thi dette er Livets Ålvor! Mange have ſit Sind ſom adſpredt og bortvendt fra Gud og hvad han gjør iblandt os, at de be- tragte alle Begivenheder, ſtore og ſmaa, i det offentlige ſaa vel ſom i det private Liv, i Mandens ſaa vel ſom i Naturens Rige, blot ſom Tilfældig- heder, der ikke vedkomme os. O, hvil- ken Letſindighed, ſaaledes at lade ſit Liv, der har en ſaa alvorlig Betyd- ning, gaa op i det Nærværende, at det taber for En al ſand, alvorlig og højere Betydning! Kan dog Ewighe- dens Ålvor og Guds uendelig Njær- lighed ikke bringe dig til at betænke det nærværende Livs Ålvor og ſtore Betydning? Stands dog, du Letſin- dige, og betænk, at du lever kun en Stund! Ja, dette er ogſaa Ålvor. —

En mærkværdig Auktion.

For en Del Aar ſiden holdtes der en mærkværdig Auktion i en af de dybe, utilgængelige Gullinger i „den ſorte Skov“ i England. Stedet var oplyst med Fakler, ſom laſtede et ſpø- geleſagtigt Skin ind i Gulen. Bildt- ndſeende Mand, bevæbnede til Tæn- derne, havde leiret dem i en Kred, medens En ſtod midt imellem dem og bragte Gjenſtande frem tilſalgs. Det var en Dybebande, ſom ſamme Aften havde overſaldet og plundret en Poſt- vogn. Efter deres Svæbane vare de beſkjæftigede med at fordele de røve- de Gjenſtande ved Auktion.

Efter at en hel Del Klædningsſtæ- ker og Meſſer var bleven ſolgt, og medens Maſket og Flaſken gik fra Haand til Haand, og et enkelt Medlem af Selskabet ſøgte at overhjde de An- dre i en melig Spj, blev tilſidſt under almindelig Latter et Ny Teſta-

mente frembudt tilſalgs. Manden, der fungerede ſom Auktionsholder, havde „Gjenſtanden“ i Beiret, idet han ytrede en Del gudsbeſpottelige Ord, der bragte Gulen til at gjenly- de af Latter. En af Selskabet be- mærkede ſpøgende, at Auktionsholde- ren burde læſe et Kapitel til deres Opbyggelse. Dette blev enſtemmig vedtaget, og han opſlog paa Lykke og Fromme et Sted i Teſtamentet og be- gyndte at læſe med paatagen andæg- tig Ydmyghed.

Selskabet var umaadelig lyttig ved denne vanhellige Spot, og ingen lag- de Mærke til, at en af dem, en mid- aldrende Mand, ſom var et af Van- dens ældſte Medlemmer, og ſom pleie- de at være den første haade i deres Forbrydelſer og Udvævelſer, plud- jelig blev taus og med Armene foldede over Knæerne henſank i dybe Tan- ker. Det Afſnit af Teſtamentet, ſom Auktionsholderen læſte, var det ſam- me, ſom Mandens Fader havde læſt for 30 Aar ſiden ved Husbandsdagten, den ſamme Dags Morgen, da den vanartede Søn blev forfulgt af Poli- tiet og flygtede hjemmefra for aldrig mere at vende tilbage. Da han hør- te diſſe Ord, ſom han erindrede ſaa godt, ſtillede Villedet af hans lykkel- lige Barndomshjem ſig levende for hans Sjæl. Han syntes at ſe dem alle, ſiddende rundt om Frokoſtbordet, lykkelige over, at en ny Naadesdag var oprunden for dem. Han ſaa ſin ærværdige, gamle Fader ſiddende for- an den aabne Bibel, læſende det Ka- pitel, ſom ſkulde være Grundlaget for deres Bøn. Han ſaa ſin kjærlige Mo- der, ſiddende ved Faderens Side, op- mærksomt lyttende til Guds Ord. Han ſaa ſig ſelv, ſine Brødre og Sø- stre i Bøn til Gud om Veiledning og Beſtyttelſe og Beſkjæftigelse for den kommende Dag. Han ſaa alt dette ſaa klart, ſom om det var foregaaet ganſke fornylig. Siden han forlod ſit Hjem, havde han aldrig bedet en Bøn, aldrig hørt et eneſte Ord, ſom erindrede ham om Gud og Ewighe- den. Men nu i dette Lieblik var det, ſom Sjælen vaagnede efter den lange, tredive Aars Svov — ſom om den lange Vinters Is pludſelig tæede ved Ryden af dette velbekjendte Vibelord. Og alle de Ord, ſom hans Fader og Moder havde talt til ham i hans Barndom, dukkede op i hans Erin- dring. Optaget af diſſe Minder glemte han Alt omkring ſig og hørte intet af den Haand og Gudsbeſpottel- ſe, ſom foregik i hans Nærværelſe, indtil han pludſelig blev vækket op af ſin Drøm ved et haardt Slag paa Skulderen, ſom blev lediaget af ſol- gende Spørgsmaal:

„Na, du gamle Drømmer, hvad giver du for Bogen. Du begyver den mere end vi Andre; thi du er viſt den

ſtørſte Synder under Solen.“

„Ja, det er jeg,“ ſvarede han, ſlaaet i ſit inderſte af denne raa Spø. „Giv mig Bogen! Jeg beta- ler højſte Pris.“

Næſte Dag ſpredte Nøverne ſig omkring i Rabolaget for at gjøre de- res Nytte i Penge. Men Manden, ſom kjøbte Teſtamentet, traf ſig til- bage til en enſom Plads; han tilbragte hele Dagen og Natten i den meſt fortvilede Anger, og han vilde utvilsomt have gjort Ende paa ſit Liv, hvis han ikke havde haft ſit Teſta- mente, der talte Trøſtens og Na- dens Ord til ham.

Og Gud iſte Naade mod den ang- rende Synder og lod Fredens og Naadens Evangelium lyſe i hans Hjerte. Den næſte Morgen gik han til den nærmefte By for at tale med Præſten, og der hørte han, at Nøve- ne om Natten vare bleve grebne af en Udſending Soldater og førte i Jængſel. Han fortalte Præſten ſin Levnetshiſtorie og bad ham følge ſig paa Politifamret, hvor han ſelv over- gav ſig i Retfærdighedens Arme.

Dette Beviſ paa Oprigtighed i hans Anger ſvarede hans Liv. Hans Kammerater bleve alle døpte til Dø- den; men han ſelv blev benaadet af Kongen, til hvem hans Hiſtorie blev indberettet.

Efter ſyv Aars Jængſel blev han ſat paa fri Fod, paa Grund af ſin exemplariſke Opførelſe. En kristelig Mand tog ham i ſin Tjenefte, og han var en Beſkjæftigelse for demnes Hus, indtil han døde i Fred, priſende Je- ſus Kristus, ſom er kommen til Ver- den for at frelſe Syndere, blandt hvilke han ſelv bekyndte ſig at være den ſtørſte.

Der ſkal opgaa et Lys for de oprigtige

Pastor Juncke fortæller:

Paa en af mine Rejſer i det baden- ſke Schwarzwald kom jeg under et Uveir ind i et Hus, hvor en ſørge- klædt katholiſk Kone boede. Hun ſad bedrøvet ved Bordet. Omendkjønt der fra Landsbykirkens nære Taarn blev ringet Ave Maria, bad hun dog ikke, men græd kun ſtille hen for ſig. Hun fortalte paa vort Spørgsmaal, at hun var ſaa bedrøvet, fordi hun ingen No havde i ſit Hjerte og ikke vidſte, hvorledes det ſtod til med hen- des Sag med Gud. Efter ſin Præſts Raad havde hun gjort alt optænke- ligt, — ſtillet ſtore Lys paa Alteret, iagttaget alle Slags Faſter, foretaget beſværkelige Vandringer „til bedje for den hellige Fader“ o. lign.; men intet havde givet hendes Hjerte Fred. En- delig var hendes Kjære Pund bleven ihjelſlagen af et kjæmpemæssigt Tu- rutter, da han fældte Tømmer. Da havde Jeſuitpreſten N. ſagt til hen

de, at det var et Sonoffer for hendes Synd, og at hun nu kunde være rolig. „Men jeg var og er det ikke endnu,“ klagede den til Døden bedrøvede Kvin- de. Det viſte ſig ſnart, at hun ikke vidſte andet om Jeſus, end at han var Søn af den hellige Jomfru og en ſtor Helgen, ſom man burde paafalde ſammen med andre Forbedere. Men med hvilken Fryd denne Sjæl indſu- gede Evangeliet om Frelſeren, og hvor ſnart hun forſtod ham, ſom hun allerede længe havde elſket uden at vi- de det, — derom kan kun den gjøre ſig et Begreb, der engang var blind og ſkreg efter Lys, og ſaa aabnedes hans Pine.

Forſtaand og Tro.

En lærd Mand, ſom hverken troe- de paa Himmel eller Helvede og ikke vilde høre Tale om Kristus, ſøgte af ſin Lykke i ſin Værdom. Men Pigen, ſom beſtyrede hans Husvæſen, var en ſtille, andſyngtig Kvinde, der gjerne beſøgte Kirken, og om Aftenen naar hendes Dagsgjerning var tilende, flittig beſkjæftigede ſig med Sang, Bøn og Læsning i den hellige Skrift. Alt dette var hendes Herre meget imod, og han forfulgte hende derfor med ſine Spotterier. Engang havde han igjen talt meget til hende om den menneſkelige Forſtands Kraft og Fuldkommenhed, og hvorledes den kan tilfredsſtille enhver Trang hos Menneſket. Hun benægtede dette, ſaa godt hun kunde; men tilſidſt vidſte hun ingen anden Udvei og gjentog for ham diſſe Ord af Bibelen: „Forlad dig paa Herren i dit ganſke Hjerte; men forlad dig ikke ſagt paa din For- ſtaand!“ (Ordſpr. 3, 5). Derpaa gif hun igjen til ſit Arbejde, idet hun op- jendte en ſtille Bøn for ſin forblinde- de Husbond.

Snart efter ſit han en Dag ſat paa en Levnetsbeſkrivelse over en berømt Pantro Lærer, og i denne læſte han, hvorledes Læreren midt i en Samtale med en Ven, hvis Tro han ſøgte at gjøre latterlig, blev truſſen i Dove- det af en nedſtjortende Tagſten og for ſtedje miſtede Forſtanden, og at en Kone, der i Nærheden havde hørt paa hans daarlige Tale, i ſamme Lieblik, ſom Tagſtinen faldt, udraabte: „Stakkels Menneſte! Forlad dig paa Herren i dit ganſke Hjerte; men for- lad dig ikke ſagt paa din Forſtaand!“ Da tænkte han paa ſin Piges Ord. Nogen Tid efter beſøgte han en be- kjendt, men traf ham ikke hjemme. Nyſgjerrig aagnede han et paa Væ- det liggende Bog; det var en Bibel, og hans Pine faldt hen paa det ſam- me Sted: „Forlad dig paa Herren i dit ganſke Hjerte, men forlad dig ikke ſagt paa din Forſtaand!“ Derfor det

„Tre Gange bliver de samme Ord raabt mig indde!“ Sandelig, det er et Kald fra Gud! Ja, Herre, jeg erkjender din Stemme og min Daarskab og Sund. Og du hellige Gud! tilgiv Daaren, der vilde trodse dig!“ Fra nu af søgte han under Vønner og Suk Raade, og Herren stillede hans Trøst. For første Gang i tyve Aar besøgte han igjen den offentlige Gudstjeneste og anandede den hellige Næddere.

Hvem har mest at takke Gud for?

Paa et Prestemøde i de forenede Stater i Amerika fortalte en Prest ved Mødets Begyndelse med sønlig Bevægelse, at han havde paa sin Rejse til Mødet faaet et haandgribeligt Bevis paa Herrens Beskjæmmende Raade, og at han søgte sig opfordret til at faa de kjære Brødre til at prise Gud med ham.

„Min Vej førte mig over et Fjeld, og saa længe jeg sagte kjære opover, gik altsammen godt; men da jeg var kommen op paa Spidsen og begyndte at rulle nedover paa den anden Side, gik Bogstangen itu, hvorover Hesten blev hængt og faldt ud; jeg anede ikke andet, end at jeg var Dødens Bytte, da Hesten pludselig stansede lige paa Randen af en brat Styrkning, som jeg paa et hængende Sar nær var falden udover, og jeg vilde usejlsbarlig være bleven knust, om ikke Guds beskyttende Haand havde været udtrakt over mig, og nu, Brødre hjælp mig at prise Gud, som saa underfuldt har bevaret mig.“

En af de tilstedeværende ytrede da, at dette vel var et stort Bevis paa Guds trofaste Omhu; men han for sin Del havde at berette om et endnu større Bevis paa Guds Væreløst og Beskjæmmelse og bad om at maatte faa Lov til at fortælle herom. Alle gav sit Samtykke hertil og hørte paa med den største Opmerksomhed, idet han fortalte:

„Jeg kom ogsaa den samme Vej som vor Broder; jeg kom uden Mlemme op paa Toppen af Bjerget og begyndte at fare ganske jagte nedover paa den anden Side; min Bogstang gik ikke itu, ligesom min Hest heller ikke blev hængt; jeg var overhovedet ikke i nogenjombest Fare, men er lykkelig kommen hid, og jeg vil nu spørge, hvem af os, der har størst Forskjæmning til at takke Gud, enten min Broder, der med Nød og neppe kom derfra med Livet, eller jeg, som ikke var udfat for nogen Fare; vi er begge velbeholdne herne hid idag.“

Forskjæmningen maatte indrykke, at den sidste havde størst Forskjæmning til at prise Gud.

„Jeg vilde saa gjerne takke min Gud for alt.“

Pastor Juncke fortæller: En Aften spadserede jeg i den store Granstog ved Salzbrunn; ved Veien traf jeg en gammelagtig, tarvelig klædt Kone, der søgte efter Karve. Efter en gjensidig Hilsen og nogle Ord om Karve, Suppe, Poteter m. m. gik vi sammen henimod hendes Hjem og kom snart til at tale om andre Ting. En slank og valfer, men overordentlig bleg liden Pige paa tolv Aar kom imod os og sagde med blid Stemme: „Saa mig bare det, kjære Moder,“ og tog saa Karveknippet fra Moderen.

Vi kom nu til at tale om hendes Familie. Hun havde haft ti Børn; af disse var seks allerede flyttede til sin himmelske Faders Boliger. „De er godt forsynede,“ sagde Moderen; „saa din Mad og saa godt Hus kunde jeg ikke have skaffet dem.“ Efter nogen Tausshed sulkede hun dybt og vedblev: „Det er dog tungt, meget tungt for mig og min stakkels Mand.“ De fire yngste Børn havde de endnu tilbage, tre Gutter og dette Pigebarn, som barbenet og letfodet gik ved Siden af os. „Hun er meget hyggelig,“ sagde Moderen; „af og til faar hun Sygdomsanfald saa skrækelige, at hun er ganske fra sig selv, og derefter er hun saa mat, at vi ofte tror, det er hendes sidste Stund. Sunde maa jeg nok ogsaa overlade til den himmelske Fader,“ hulkede hun, „og han ved jo, hvad han gjør; snart vil hun synge sammen med Englene deroppe.“

Saa talte den gamle; men efter en Pause vedblev hun:

„Nei, man maa ikke klage; om jeg end skal vandre i Dødens Skygges Dal, vil jeg ikke frygte for ondt; thi du er med mig; din Høj og din Stav, de skal trøste mig.“ Nu taug hun. Jeg havde nok at tænke paa og var ogsaa taus. Vaade Moder og Barn havde vakt min Interesse, og jeg fulgte derfor med dem.

Efter at have gaaet et langt Stykke jagde min Vedsjægeriske:

„Det er dog sandt, hvad der staar hos Profeten: 'Havde ikke dit Ord været min Trøst, var jeg omkommen i min Elendighed.' De kan tro, kjære Herre, at man under Korset lærer at bede om Korset; jeg havde aldrig lært det uden denne Modgang. Jeg vilde saa gjerne takke min Gud for alt, selv om jeg maa gaa fra den ene Barnegrav til den anden; men det koster mange Taarer.“

Hun fortalte jeg ogsaa om mine Veie og antydede saa meget, at hun fik vide, at hendes Trøst var min Trøst, hendes Mad min Mad, hendes Waal ogsaa mit Waal. Smilen

de rakte hun mig Haanden og jagde, at det havde hun længe Merket. Ved Afskeden opmuntrede vi hverandre til Troskab mod ham, som altid har elsket os, og som vil udføre alt herligt og til Frelse for dem, der søger ham, om hans Veie end ikke altid er vore Veie.

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON
1305½ Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne til Råd og Daad.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAPHER
Latest and up to date work
STANWOOD Wash.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

DR. F. S. SANDBORG

Norsk Læge og Kirurg
Specialist i Børnesygdomme.
Kontor 311-312-313 Sunset Block
BELLINGHAM, WASH.
Office Phones: Main 322; A 512
Res. Phones: Main 321; A 570

OTTO COLTOM & CO.

General Merchant
HARDWARE AND FURNITURE
Phone Line 1607 Custer, Wash.

About 100 acres of tide marsh land for sale. Inquire of

D. O. PEARSON

Stanwood, Washington

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS

Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash

Opflag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
VISELL & EKBERG
1321 Pacific Ave.
Tacoma

Scandinavisk Begravelsesbureau

Telefon Main 7745 Home A 4745
LYNN & HAUGEN
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave., Tacoma, Wn.

Alterbilleder Portraetter og Landskabsmaterier udføres godt og billigt. Alt Arbejde garanteres. 17 Aars Erfaring. De bedste anbefalinger gives. Skriv efter Katalog
Arne Berger, Artist.
544 Wash. Str., Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL

Klædehandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 186
Residence - { Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block. 1055 Elk St. Bellingham, Wn

W. & E. Schmidt Co

308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Skriv efter vor Katalog af Allerførste Rør, Ijselager, Værelsesvarmer, Døvelanter, Saltemaskiner, Altere, Prædikestole og Kirkemøbler. Skriv navn til os.

C. C. MELLINGER

Begravelses-Direktør
Skandinaviske og Tyske Tjener
Phone Main 151. Home A 1251
910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

"Pacific Herald."

A Religious Weekly,
Kristeligt Ugeblad udgivet af Prestekonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered as second-class matter
November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til N. D. Bjerke, 1818 Donovan Ave., South Vellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til "Pac. Herald" News, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørgeres af Past. S. M. Tjernagel. Breve adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil naa ham

Bladet koster

For Aaret\$.75
For Aaret til Canada..... 1.00
For Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Den rette sande Helligdom.

Jeg vil vise dig den rette sande Helligdom, der ikke bedrager dig. Tag den hellige Skrift for dig, eller Paulus, hør og læs, læt Skrifterne paa Næsen og se ret til, saa vil du finde herlige og hellige Tanker og en vis Lære, som ikke bedrager eller sluffer dig; og her vil du lære, hvorledes du af Naturen er en Synder, hvorledes du skal blive dine Synder Løs og frit og saa det evige Liv, nemlig ved Troen paa Kristus, som vi nedenfor skulle saa høre; dette lærer St. Paulus dig; og det alene er den rette Helligdom og den ædle Stat, naar jeg kan høre St. Paulus levende. (Netop foran har Luther sagt: "Alle, som høre og læse St. Pauli Spistler, de høre og se den hellige Apostel selv.") Naar din Præst og Sjælesørger lærer og prædiker, har St. Pauli Skrifter for sig, saa taaner han St. Paulus sin Tunge og Mund, tager hans Ord og siger som St. Paulus: "Det er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Kristus Jesus kom til Verden for at gjøre Syndere salige, blandt hvilke jeg er den største" (1 Tim. 1, 15.) Naar du nu hører dette af din Præst, saa hører du den levende Paulus, om han end for længe siden er død. Thi her ligger og lærer St. Paulus dette, at Jesus Kristus ikke af den Grund er kommen til Verden, for at han skal domme og fordyrme den, da den tilforn noksom er dømt og fordømt for sine Synders Skyld; men Kristus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige, hvilket han ogsaa har befalet sine Disciple og Apostle at

prædike; og af dem, siger Paulus, er ogsaa jeg en. Naar du nu hører dette forkynde af en Præsts Mund, saa hører du den levende Paulus selv at prædike og lære. Dette heder og er den rette sande Helligdom; det skal du antage, hør det og tro det af Hjertet, saa bliver ogsaa du hellig samt løs og frit for Synden. Denne Guds Ords Helligdom har den Hellig Mand indskrevet og indtrykt i den hellige Apostel Pauli Hjerte, saaledes at hans Hjerte er ganske fyldt og brænder af Ordet. Deri, nemlig i Skrifterne, lever St. Paulus endnu den Dag idag, derfor udbryder han ogsaa i saa svrige Ord og siger: "Det er en troværdig Tale" osv., hvilke Ord er ganske hidt og svrige og brænde i Treen paa Guds Ords Disciple og Tilhørere, ja lyde og klinge i den ganske Verden. Det er en ret, sand og salig Helligdom, der ogsaa gjør hellig; tilmed behøver man ikke at søge det langt borte, men man bringer os det i Kirken, ja i Huset, i Stuen og Kamrene; saaledes klinger det uimodstændigt ved Guds Naade rigeligt trindt omkring. Derfor lad os bevare den sande og rette Helligdom, den ædle og evige Stat, nemlig Guds Ord, som af den Hellig Mand gennem Profeternes og Apostlernes Mund er lært og prædiker samt er ogsaa blevet nedskrevet, som tjener baade til Legeme og Sjæl samt er nyttigt og trosteligt i al Nød. Denne Helligdom er af Evighed og bliver i Evighed; og den er det, som ogsaa vi prædike og lære, men ikke som vort Ord, opfundet eller opdigtet af os. — (Dr. Luther, 12, 365 f.)

Pacific Distrikt Prestekonference.

Pacific Distrikt Prestekonference holder, om Gud vil, et tre Dages Møde lige efter Synodemødet Afslutning. Følgende er Program:

1. Pastoralprædiken. D. Grønberg, Supl., D. Hagoes.
2. Skriftetale. P. Borup; Supl., M. N. Christensen.
3. Kirke og Stat med særlig Henblik paa de moderne Reformers f. Ex. Anti-Saloonligaen og lignende — Ref., J. Blættan; Supl., G. S. Norgaard.
4. Gregese: Hebr. 6, 1—8 — Ref., J. Johansen; Supl., C. Sauer.
5. The need of English work in our church, with special Reference to our young people. — Ref., E. Stensrud; Supl., S. B. Hultvedt.
6. Gregese: Rom. 8, 19—23 — Ref., B. Harstad; Supl., J. O. Dale.
7. Under hvilke Omstændigheder er det gunstigt at Prestefifte foretages. — Ref., O. Heimdahl; Supl., Thro. P. Røste.

Gud velsigne disse Møder.

J. O. Dale, Sekr.

Bort Arbejdsfelt.

Silvana.

Zions Menighed i Silvana fejrede Norges Dag den 17de Mai. Det var en vakker Dag endog fra den tidlige Morgenstund, og tidlig paa Formiddag begyndte Søner og Døtre af gamle Nor Norge og deres Børn, at samles om det store, prægtige norske Flag, som bød dem velkommen der det vaiede høit over Zions Skolehus. Det første Tog fra Nord bragte store Flokke fra Nabomenighederne i Stanwood og Fir, og fra Arlington, Brant og Norden kom der ogsaa Folk i Flok og Følge. Zions Menigheds Kvindeforening serverede norsk Middag i Skolehuset hvor omtrent tytti bepisstes ad Gangen. Bordene, som var bedækkede med alle Slags norske Ketter af bedste Slags, Flødegrod, Rudefisk, Fattigmand, Kringle osv. med et norsk Silleslag paa hvert af Bordene, var meget indbydende at se til. Kvindeforeningen var forberedt paa at beverte idetmindste firehundrede Gæster; men da Forsamlingen stadi ogedes indtil fem-hjer Hundrede blev de to "Tubs" med Rudefisk og de mange Gryder med Flødegrod "indtagne" saa at flere desværre ikke engang fik smage disse meget afholdte Ketter.

Men det var ikke bare legemlig Føde at Folket var samlet for at nyde Paa Eftermiddag spillede "Silvana Band" flere deilige Stykker, og Menighedens Kor sang et Par norske Sange. Mrs. S. Ingebritson og Miss Ida Ingebritson fra Fir spillede flere deilige Piano Soloer, og Pastor S. Ingebritson sang flere vakre Sange. Den som dog gjorde mere end nogen anden til at Dagens Nygde kunde naa sit Topmaal var Dagens Taler Pastor O. J. Ordal fra Vellingham. Det er vel overskødt at sige at han tolkede Dagens Betydning vel. Det er vel at gjøre den Træftige og indholdsrige Tale uret ved at prøve at gjengive den Stykkevis. Dog kunde det være i sin Orden at nævne især det ene Punkt hvor Taleren paapegte at det norske Folks Frihed vilde have været en Umulighed dersom Gud gennem den lutheriske Reformation ikke atter havde bragt sand Frihed ind i Verden. Maa denne 17de Mai-Fest ogsaa gjøre sit til at vi alle er stolte, ikke alene af at vi er norske og af norske-fødte amerikanske Borgere; men især at vi er lutheriske Kristne som har den stærke og kraftigste frigjørende Magt paa Jorden, Guds Ord, rent og uforfalsket iblandt os.

Arlington.

Mandag den 7. Juni begyndte Re-

ligionskolen i Vor Frelzers Menighed i Arlington. Da der er baade norsk, engelst- og tysk-talende Børn som gjør Brug af denne Skole undervises der i baade det norske og engelske Sprog. Skolen holdes i Kirken med Miss Amalia Harstad fra Portland som Lærerinde. Gud velsigne Skole og Lærerinde.

Mrs. N. N. Evete af Vor Frelzers Menighed er for Tiden i Minnesota paa Besøg hos sine gamle Forældre. Lille Norman er ogsaa med paa Besøg hos Bestemor. De ventes tilbage om en kort Tid.

S. E. B.

Vellingham.

Pastor O. J. Ordal, Vellingham, Wash., har efter Raad fra Raldskomiteen antaget det til ham udstedte Rald fra "The Ev. Luth. Trinity Church," i Red Wing, Minn. Om Gud vil, tilflytter han faldet sidst i Juli eller August Maaned.

Mærk!

Da jeg nu har faaet Duplicates af de allerfleste af mine Vysbilleder fra Alaska vil jeg være istand til at holde Foredraget for de Ungdomsforeninger med hvem jeg har korreponderet.

M. N. Christensen.

Oakland, Cal., Juni, 1909.

Synodemøde.

Det østlige Distrikt af den norske Synode, som omfatter alle Synodens Menigheder østenfor Mississippi, begyndte sit Møde i French Creek Kirke Fredag den 4de Juni med Gudstjeneste. Pastor S. M. Gundersen fra Hoboken, N. J., prædikede over Joh. 18, 37, om Sandhedens Betsignelse og Forpligtelser. Pastor Chr. Hjermstad fra New Lisbon, Wis., forrettede for Alteret.

Efter Gudstjenesten spillede Pastor J. Nordby, Distriktets Formand, Synodalerne velkommen til Mødet og udnævnte en midlertidig Fuldmagtskomite, bestaaende af Pastor L. Sævi, Pastor S. Turmo og M. J. Mikelsen, Deleget fra Menigheden ved Mount Sterling, Wis.

For at spare Tid for Mødets Medlemmer og give Menighedens Medlemmer Anledning til at overvære Møderne, har man ordnet det saaledes, at Forsamlingen har Middag i et stort Lokale under Kirken.

Eftermiddagsmødet anbrædes af den ærbørdige Dr. Laur. Larsen med Skriftlæsning og Ps. Lysten over Distriktets Præster, som er staaende Medlemmer af Distriktets Møder, op læstes af Sekretæren, Pastor R. N.

Brandt, og det viste sig, at 38 var tilstede. Fuldmagtsskiftekomiteen rapporterede, hvilke Delegater fra Menighederne var tilstede. Formanden erklærede derpaa Mødet konstitueret og oplæste sin aarlige Indberetning til Distriktet. Formanden begyndte med at omtale, at det forløbne Aar siden sidste Møde havde bragt mange Forandringer, men alt var tilgode for Guds Børn, og Herren var med sin Kirke og styrede den sikkert gennem alle Storme. To fromme Herrens Tjenere var i Marets Løb hensovne, Pastor Em. Christoffer Jensen efter kun nogle Timers Sygdom, Pastor N. C. S. Hjermstad efter at have maattet trække sig tilbage fra Præstegjerningen i flere Aar paa Grund af Sygelighed. Prof. J. V. Frich, der havde været Distriktets første Formand, og siden i mange Aar været Bestyrer af Synodens theologiske Seminar, var ogsaa vandret bort i Marets Løb. Formanden gav en Oversigt over Arbejdet inden Distriktet i Marets Løb. Der er nu 205 Menigheder i Distriktet med 83 Præster og 10,000 Sjæle. Dette viste, at der var for saa Præster, hvorfor mange maatte arbejde over Evne.

Til at gennemgaa Formandens og Fællesformandens Indberetninger valgtes Pastor D. A. Ramberg, Pastor C. S. B. Hoel og C. J. Knudsen, Delegat fra Menigheden i Cleveland.

Pastor S. Urberg foreslog, at en Komite saar i Opdrag at udnævne Komiteer under Mødet istedenfor Formanden. Forslaget understøttedes af Pastor C. S. B. Hoel, men ved Afstemningen fik det kun fire Stemmer.

Pastor M. Fr. Wieje fik det Sverv at forfatte Resolutioner under Mødet. Følgende Komiteer valgtes: Komite til at gennemgaa Kirkeraadets Protokoll; Past. J. A. Møller, Pastor C. D. Vil, Delegat Nils Lee.

Komiteer til at gennemgaa Præsteforberedelses Protokoll, No. 1: Pastor W. A. Johnson, Delegaterne Paul Hansen og John Anderson; No. 2: Pastor L. P. Hansen, Delegaterne S. Strand og Lars Moe.

Fællesformanden, Dr. B. Stoen, holdt derpaa sin Synodaltale til Mødet, hvori han advarede imod forskellige Maader, hvorpaa Guds Ord berøves sit Værd.

Derpaa oplæste Pastor S. Salvorsen Fællesformandens Indberetning.

Dr. S. G. Stub oplæste Indberetning fra Prof. E. Hove, Bestyrer af Luther Seminar i St. Paul, samt Indberetning fra Prof. C. A. Prens, Bestyrer af Luther College i Decorah, Iowa. Mødet afsluttedes med Salmesang.

Onsdag Formiddag, 5de Juni.

Efter Aabningsandagt af Prof. Dr. S. G. Stub og Rapport fra Fuldmagtsskiftekomiteen, blev de forskjellige Punkter i Formandens og Fællesformandens Indberetninger henvist til forskjellige Komiteer. Blandt saadanne Punkter var Trang til flere Præster, derfor Trang til flere Elever ved Samfundets Skoler til Uddannelse af Præster, Arbejde for Udbredelse af Samfundets Kirkeblade, Samfundets Missioner, Spørgsmaal om Pension til Pastor M. P. Rub og Prof. A. Mikkelsen, den kristelige Barne-skole. Et Spørgsmaal, som der er adskillig Meningsforskjæl om er, om Distriktets Formand fremdeles skal have en Menighed at betjene ved Siden af sit Formandsembede og derfor Kapellan lønnes for ham af Distriktet, eller om han skal vie Formandsembedet al sin Tid og derfor lønnes af Distriktet. Spørgsmaalet er henvist til en Komite bestaaende af Pastor S. G. Magelsjen, Pastor C. D. Vil og P. D. Staaen fra Chicago.

Paa Grund af den store Mangel paa Præster vil neppe Spørgsmaalet om den meget nødvendige Deling af store Præstefald blive forhandlet ved dette Møde.

Pastor C. N. Peterson, Sekretær for Synodens Finanskomite, oplyste i sin Indberetning, at Samfundet trods forsøgte Bidrag ikke havde kunnet undgaa Understud i nogle af de fornemste Klasser, fordi ikke saa saa Præstefald undlod at samle ind de Beløb, som trængtes fra dem, om Samfundets Udgifter skulde dækkes.

En stor Del af Mødets Tid blev viet Forhandling om Nab. 3, 11, „Hold fast ved det, du har.“ Pastor S. G. Magelsjen indledede denne Sag i et Foredrag og paapegte Vigtigheden af at holde fast ved Bibelen som Guds aabenbarede Ord som eneste Grund og Regel for Tro, Lære og Liv.

Pastor S. Salvorsen, Pastor N. D. Brandt, Prof. Dr. S. G. Stub, Pastor P. A. Stittelsby, Pastor A. D. Johnson og Prof. W. A. Mefen udviklede dette Emne videre og fremholdt Hærens for at miste Sandheden ved Tidens Vantro og Fornegtelse, baade udenfor og indenfor Kirken.

Eftermiddagsmødet aabnedes paa baulig Vis af Pastor P. A. Midveg. Paa Forslag af Fuldmagtsskiftekomiteen optoges følgende Menigheder i Samfundet: Manistique Menighed, Menistiane, Mich.; Bloomer Menighed i Bloomer, Wis.; Bions Menighed i Bay Ridge, Brooklyn, N. Y.; Layton Park engelsk lutheriske Menighed i Milwaukee samt Menigheden i Wiroqua, Wis.

Taleret i Mødet fik Synodens Klas-

serer, Pastor M. Borge, Sekretær for Finanskomiteen, Pastor C. Peterson, Klasser for østlige Distrikt, Njøbmand L. T. Eide fra Lee, Ill., samt Bestyrer for Synodens Alderdomshjem, C. L. Sanglid.

Resten af Sessionen anvendtes til Samtale om samme Evne som om Formiddagen. I Diskussionen deltog Pastorerne C. N. Peterson, J. D. Kvam, A. Hove, J. P. Dietrichson, S. Salvorsen, S. G. Magelsjen, Johs. Salvorsen, A. Vredesen.

Det fjerde Bud.

Det 4de Bud er Børnens Bud. Gud har givet os alle sine Bud for derigjennem at hjælpe Menneskene til at leve et lykkeligt og velsignet Liv. Med den Mennesket iboende Synd er det i høi Grad anlagt for og tilbøielig til Egenraadighed, til at lade Egenwillien saa Overhaand i Livet. Og sker det, blir Mennesket ulykkeligt. En Læge ved en Sindsygeanstalt sagde engang om de Syge: de fleste er her, fordi de ikke har lært Selvbeherstelse.

Se, derfor møder Børnet, naar det er sat ind i Verden og skal dugtig gøres til at leve et menneskeværdigt Liv, en Myndighed, der af Gud er sat over det, for at det ved Lydighed mod Forældrene skal lære lidt efter lidt at bryde Egenwillien og knække Selvraadigheden. Hvis Børnene fik vokse op som vilde Planter, vilde de saare let fristes paa Afveje, de vilde komme til at løbe lykkelig som utæmmede Heste, de vilde ikke lære at tøile sine onde Lidenskaber, saa disse let vilde tage Overhaand og styrte dem ud i Elen-dighed. Børnet skal opdrages til engang at kunne staa paa egne Ben, det skal lidt efter lidt under Forældrenes sikre og taalmodige Ledelse lære at opdrage sig selv.

Det er en forunderlig guddommelig Visdom i dette, at Gud sætter Far og Mor til at byde over Børnet; selv træder han ligesom i Baggrunden og stiller Forældrene foran sig, de Forældre, i hvis Hjerte han har nedlagt sig en inderlig Kjærlighed til Børnet. Ellers kunde Opdragelsen let blive for haard, saa Børnets Livsmød kunde knækkes; men det vil ikke Guds. Det er gennem Kjærlighedens Tugt Børnet efterhaanden skal brydes til Lydighed, derved kan Opdragelsen blive til virkelig Belysning.

Hædre din Far og din Mor! Ja, du, som læser dette, og som endnu er saa lykkelig at have Forældre ilde, læg dig Ordene paa Hjertet, selv om du kanske er bleven stor og voksen. Der er mangt et Barn, som glemmer, hvad de kjære gamle har slidt og stridt for dem; og der sidder mangen udsultet Mor med døde Smar-

te og Sorg over Børn, som har glemt dem. Husk paa den Herre Jesus! Om ham staaer det, at han var sine Forældre underdanig; selv han, den rene og hellige, maatte lære at adlyde Far og Mor; Guds enbaarne Søn gif i et fattigt Hjem paa Jorden som et Barn, der villig og glad gjorde Forældrenes Villie. Da han i sit Livs sidste Timer hang paa korset, bærede hele Verdens tungende Syndebyrde, stod hans iørgende Mor under korset med et gienemboret Hjerte; men Sønnen glemte i sin svære Lidelse ikke sin stakkels Mor, han tænkte kjærlig paa hende og gav hende en god Søn til Erstatning for, hvad hun tabte i ham. Et deiligt Billede for alale voksne Sønner og Døtre paa Jorden!

Det fjerde Bud har ogsaa et Ord at sige til Forældrene. De skal ikke opirre sine Børn, for ellers vil disse let tabe Modet. Der gaar nok mangt et Menneske med knækket Mod, fordi det var Gienstand for uforstandig Behandling i sin Barndom og Ungdom. En Barnefæl er et uendelig fint Raffineri; den maa behandles med Forsømmelse; der skal stor Taalmodighed til fra Dag til Dag og fra Aar til Aar at lede Børnet i Kjærlighed fremad, og det er vel-mangen Far og Mor, som bærer for den store og vigtige Opgave. Men beder du Gud om Visdom, skal du saa den. Og da skal du ogsaa saa Raade til at lede de Børn, Gud har betroet dig, saaledes, at de kan blive lykkelige i Livet og salige i Døden. — (Ill. Familieblad.)

Bedrøvelse.

Den bedste og vigtigste Sorg er den, som David taler om, naar han siger: „Jeg sørger over min Synd“ (Ps. 38, 19.) Menneskene gjøre sig vel megen sorgjaves Uro, Sorg og Møje, men de have ingen Nytte eller ofte endog Skade deraf. Deres Sorg ligner lidt en Røg, som de selv frembringe (naar man f. Ex. lægger vaadt Brændt til Ilden), og som ikke er til Andet end at bringe deres Pine til at rinde; den ligner frentdeles en Snebold, som Børnene rulle foran sig, og som stedse vokser, indtil den endelig bliver saa stor, at de ikke mere kunne faa den af Stedet, og de have da kun forfrosne Hænder af sit Arbejde. Mangan sørger og er derved Skyld i, at han ikke bliver forsørgt af Gud, som har befolet, at vi skulle læste at vor Sorg paa ham, og besidde lovet, at han vil sørge for os. Mange sørge kun for det timelige og det som hører Jorden til, uden at bekomme sig om det, som angaar Herren, at de kunne være hellige Børn de paa Vegene og Land (1 Kor. 7, 34). Mange have Belysninger med

men ingen Bedrøvelse over sine Synder, skjønt denne dog uden Tvivl er den bedste, idet man hjertelig angret de begagne Sunden og er bekymret for, hvorledes man kan faa Forladelse for dem hos Gud ved Kristus, og i Herrens Frygt med Zor og Alvor vogte sig for Synder herefter. Lader os derfor bortkaste alle andre Sorger og kun beholde denne en tilbage.—Chr. Scriber.

Bedrag dig ikke selv!

Hvad hjælper det, at man snakker meget rosende om sin Kristendom, medens man dog lever som et ustyrligt Dyr? Med Mundsvær er Gud ikke tjent. Kristus har intet Behag i, at man blot nævner ham, men ikke tror paa ham. Djævlene kjende Kristus, og Sytterne paafalde ham og saa; men ingen af dem behager Gud. For de Første er Jordnæmmelsen vis, og for de Sidste ogsaa, hvis de ikke omvende sig. „Efterdi dette Folk holder sig nær til mig med sin Mund, og de ære mig med sine Læber, men dets Hjerte er langt fra mig, og deres Frygt for mig er Menneskers Bud, som de have lært, derfor, se, jeg vil blive ved at handle underlig med dette Folk, paa det Underligste, ja paa det Underligste“ (Ej. 29, 13.) I Kristendommen gælder ikke den Regel: Quod libet, licet (d. e., hvad man har lyst til, er tilladt). Vi maa ikke gjøre, hvad vi ville, men hvad vi skulle. Vi ere Guds Børn og have ogsaa i Gjerningen erfaret hans hjertelige Haderkjærlighed; derfor maa vi ogsaa igjen hjertelig elske ham ikke med Ord eller med Tunge, men i Gjerning og Sandhed.—Joh. Vasjenius.

Om Smaabørns Tro.

Du siger: Børnene ere ikke komne til Fornuft, derfor kunne de ikke tro. Sig mig: Er det kristeligt talt saaledes at dømmen om Guds Gjerninger efter vort Tælle? Hvorledes, hvis du ved saadan Fornuft allerede var kommen bort fra Troen, og Børnene ved sin Ufornuft komme til Troen? Kjære, hvad Godt gjør Fornuften til Troen og Guds Ord? Er det ikke den, som paa det Høieste staar Troen og Guds Ord imod, saa for dens Skyld Ingen kan komme til Troen eller til Guds Ord, medmindre den da bliver blændet og skjændet, saa Mennesket maa afbø fra den og blive en Daare, ja ufornuftig og uforstandig som et lille Børn, hvis det ellers skal værde troende og modtage Guds Naade, som Kristus lærer Mat. 18, 2, 3.?—Hvad Fornuft havde de Børn, som Kristus kjærtog nede? Hvorfor byder han dem da

at komme til ham og velsigner dem? Hvor havde de da den Tro fra, der gjør dem til Himmerigets Børn? Ja, netop fordi de ere uden Fornuft og umyndige, ere de bedre skikkede til Troen end de Gamle og Fornuftige, hos hvem Fornuften altid ligger i Veien, som ikke vil stæde deres store Hoved gennem den trange Dør.—Dr Luther til Mark. 10, 14.

„Gud være lovet og taffet evindelig.“

De mangfoldige Besvarligheder af alle Slags, som Stockfletth i i sit anstrengende Liv havde underkastet sig, fornemmelig paa sine Reiser i Jünmarken og under sit Ophold i Lapernes Telte, havde paaført ham sterke Gigtmerter og en stedse tiltagende Svækkelse i venstre Høfte og Knæ, saa han i sine sidste Aar led meget. Til trods for de legemlige Skræbeligheder var det dog en lykkelig Alderdom, han gif imøde. Han kunde se tilbage paa et virksomt og i mange Henseender rigt velsignet Liv; med sin Klippefaste Tro paa sin Frelser og Forsøjer gruede han ikke for Døden, og i Samlivet med sin stille, elskelige Gustru havde han den huslige Lykke og Nygde, som kunde forjøde hans sidste Dage. Han sølte sig derfor selv lykkelig som saa, og han flagger i sine senere Aar lige saa lidt over sit vanske Ven som før over den stive høire Arm, der var af Led. „Jeg gaar nu ved Hjælp af Krukke og Stok,“ siger han i Slutningen af sin Dagbog; „men Høfte og Knæ hindrer mig ikke i min Alderdom fra at befinde mig i høieste Velgaaende baade til Sjæl og Legeme. Gud være lovet og taffet evindelig!“

Romerkirkenes Skjærsild.

„Der er skrevet“ (Matt. 4, 4, 7, 10): „Hver den som tror paa ham (Guds Søn, den enbaarne), skal ikke fortæbes, men have et evigt Liv“ (Joh 3, 16); og atter: „Sandelig, sandelig siger jeg eder: Hvo som hører mit Ord, og tror den som har udsendt mig, har et evigt Liv og kommer ikke til Døden, men er gaaet over fra Døden til Livet“ (Joh. 5, 24). Naar det derfor heder: „Salige er de døde, som dø i Herren, fra nu af“ (Mat. 14, 13), saa er der med de Ord „fra nu af“ klarlig sagt, at fra det Tielik af at de er henjovede i Troen paa Herren Jesus Kristus, er de fuldkommen friede fra alt Dødt og evigt Julige; de indgaar i samme Stund til Hvilen i Guds Beskuelse og er „Faderens Velsignede“ (Matt. 25, 24); de er gangne over „fra Døden til Livet.“ Der er saaledes her ikke nogen „Mellemtilstand“ og endnu langt mindre nogen „Skjærsild“ for dem at

gjemmenga; en saadan kjender Guds Ord intet til. Og er de end „vandrede bort fra Legemet,“ saa er de dog nu „hjemme hos Herren“ (2 Kor. 5, 8).

Denne klare og trøsterige Være, at de troende kristne i sin Dødsstund, nemlig hvad deres Sjæl angaar, „fra nu af“ „er gangne over fra Døden til Livet“ i uforstyrrelig Salighed, forfatter Romerkirken bestemt derved, at den tværtimod henfætter sine afdøde Troendes Sjæle i en gruelig Skjærsild til Straflidelse paa ubestemt Tid. For nu at give et lidet Bidrag til, at Romerkirken ikke skal blive „misforstaaet,“ men at denne „Religion“ kan blive „rigtig fremjat og rigtig forstaaet,“ skal vi i det følgende søge fortelig at fremstille, hvad den lærer om Skjærsilden.

De i den romersk-katoliske tro henjovede katolikers Sjæle kommer, ifølge denne Kirkes udtrykkelige Være, endnu ikke ind i Saligheden hisjet, men maa først fare ned til usigelig Pine og Kval i Skjærsilden, hvor de, for at blive skikkede til engang at indgaa i Herlighedens Himmel, først til sin fuldkomne Selliggjørelse har, enten selv eller ved andre, at gjøre Joldest for saadanne velfortjente Straffe som de, mens de var paa Jorden, vistnok skulde, men dog ikke har lidt og fuldtud hødet for; derfor maa de nu i Skjærsildens rensende Flamme have se til at indhente det forjødte, indtil de har betalt den sidste Guld.

Blandt de mange rare Ting man i Romerkirken i Tidens Løb har fundet paa at lære, er nemlig ogsaa dette, at der i Jordens Indre findes et grufuldt Sted af stort Omfang, hvortil Sjælene efter Døden kommer hen. Dette Sted har fire Afdelinger eller færegne Rum, hvoraf det ene ligger indenom det andet, nemlig saaledes: Inderst i Centrum ligger Helvede, hvor de forjødte Sjæle har sit Opholdssted, hvorfr ader intet Haab er om Befrielse. Nærmest omkring dette Rum ligger Skjærsilden, hvortil Helvedes Flammer rækker hen og øver sin grufulde Virkning; her er Opholdsstedet for de Sjæle som først i denne Lutringstid maa lide og renses, førend de kan indgaa til den virkelige Rydelse af Saligheden. Uden Skjærsilden ligger det Rum, hvortil de udbøbte Kristenbørns Sjæle er henbiste; dog naar Helvedes Ild ikke hid. Og det yderste eller fjerde Rum var Opholdssted for Sjælene af den gamle Pafks fædre, som var døde før Kristi Tid; men dette Rum er nu tomt, da Kristns ved sin nedfart til Helvede udriiede dets Beboere og førte dem ind til Guds Beskuelse i Himlen.

Skjærsildens Pine og Kval udmales som usigelig grufuld, og skal uen-

delig overgaa alt, hvad der paa Jorden kjendes af Lidelse og Smerte; men det gode er der ved den, at den skal have Kraft til at rensse Sjælene og gjøre dem skikkede til Guds Rige. Og Pavefirken lærer jo udtrykkelig, at Sjælene i Skjærsilden, hvor ondt de end ellers har det, dog har godt Haab om i sin Tid at indgaa til evig Salighed, da de nemlig er lemmer af „den lidende Kirke“ og af Kristi aandelige Legeme. Alden siges at være som den i Helvede, men skal ligne den naturlige Ild, som vi alle kjender. For resten er man i Romerkirken ikke ganske enig om alle herhenhørende Enkeltheder, og saaledes heller ikke om Tiden, hvor længe Sjælen skal opholde sig i Skjærsilden; nogle mener, denne Pine vil vare f. Ej. 10 Aar, andre, at den vil vare indtil den yderste Dag, medmindre den af de endnu paa Jorden levende Kristne bliver lindret og afførtet; og dette, mener man, kan udmerket godt ske, nemlig „ved Bøn, Almisse og andre gode Gjerninger, især deleshed ved det høibellige Messioffer og ved at tilvende dem Kirkenes Afsad.“ Og derfor drives der ivrig paa disse Ting i Romerkirken.

Afsaden grunder sig egentlig paa Skjærsilden; og om denne Ild er der træffende sagt, at den udmerket varmer den pavelige Geistligheds Kjøkken. Romerkirken vidste nok, hvad den gjorde, da den omsider fandt paa at opdigte sin Skjærsild og at gjøre den til en Trosartikel. Thi derved skabte den sig en meget rig Indtægtskilde. Den fik saaledes nu en udmerket Anledning til paa en let og meget virkningsfuld Maade at udbyde, anbefale og sælge sin saakaldte Afsad, idet den herved blandt andet gav det arme Folk sikkert Haab om, at bare man kjøbte denne Være og betalte den med klingende Mynt, saa skulde de uslykkelige fangne Sjæle frelses af den gruelige Skjærsild, alt efter det bekjendte Vers:

„Naar Pengene i Kassen klinger,
straks Sjælen af Skjærsilden springer.“

Folket strømmede ogsaa til og kjøbte, og der kom Penge ind i Mængdevis. Men hvad disse Afsadstrammere rigtignok ikke brød sig det alermindste om, det var dette, at de ved sliq Opdigtelse og Vagueløse, som fort og træffende er fremjat i det netop anførte Vers (der ikke alene brugtes, men ogsaa forsvarede og anbefalede), paa en skændig Maade bedrog Folket baade for dets Penge og Haab.

Sermed saar det være nok for denne Gang. Rum tillader vi os for den læser, som maatte ønske nærmere

re Befked om den i Overskriften nævnte Sag, at henlede opmærksomheden paa et lidet go lettilgængeligt Skrift „Om Skjærsilden“ (Kjøbenhavn, 1892. 30 Oktavsider), forfattet af Pastor G. Schepelern; det hører sig til det bedste som i vort Sprog er skrevet om den af Papisterne opdigtede Skjærsilds-fabel. Og som en mundsmag af dette Skrift skal faa til Slutning meddeles følgende:

„Ved Skjærsilden har Romerkirken bevist sin sjældne Sans for den økonomiske Side af Livet. Thi mod Himmel og Helvede er der intet at fange an; de som er havnede der, er vel forvarede og udenfor Kirkens Rækkevæne. Men derimod lader der sig af en tilstrækkelig entreprenant Kirke ganske vist gjøre noget, endog faa meget betydeligt ud af Skjærsilden. Dette har Romerkirken, som jagt, forstaaet, faa her gjælder ret egentlig Ordspøget: Den enes Død den andens Brød! Thi hvad der for utallige Sjæle er en Række af navnløse Kvæler, det er for Romerkirken en Indtægtskilde af den største Betydning; ja hvis der var noget Pavetirke maatte frygte for, da var det Tanken om, at Gud i sin Barmhertighed vilde slukke Skjærsilden“ (i alle Papisters Hjerte og Sind, nemlig faa man intet kjendte til den); „thi ffete det, da vilde Romerkirken være bragt til Betlerstaven.“ (S. 4 flg.)
M. Fr. Wieje.

En stor Billedstøtte af Buddha, den asiatiske Religionsstifter, er bleven opreist i den Have som omgiver Storheringen af Ksesjens Palads i Tuffland. Man ventte, at Buddhismen skal komme til at fortrænge og afløse Kristendommen som Europas fornemste Religion.

Den gode Hørde.

Der var nitti og ni, som alle laa i Fred inden Foldens Begyn, men et langt borte faas at gaa i en øde og vildsom egu, omringet af Farer, Nød og Savn, langt borte fra Hørdens milde Favn.

„Herre, her har du jo nitti og ni, er dette ei nok for dig?“
Men Hørdens Svarede: „Sigt i min Sti der et Faar end fattes mig.
Og kjønt denne Bei er tung at gaa, mit Faar, o mit Faar jeg søge maa.“

Men aldrig har nogen forstaaet ret, hvor Bei'en var fæl og myk, hvor Hørdens gift til Døden sig træt, langt derude i Verdens Str.

Sau tænkte paa paa, hans Faar var der,
jaa hjælpeløst sigt og Døden nær.

„O Herre, hvi er der Spor af Blod at skue langs Beiens Kant?“
„Paa skarpe Stene jeg faared min Fod,
før jeg faaret, det tabte, fandt.“
„Hvi bløder din Saand, o Herre fjær?“
„Af Torner den sønderreven er.“

Men over Bjerge og Sletter hen og op fra Dalenes Skjød:
„Vær glad, jeg har fundet mit Faar igjen!“
Nu med lydlig Jubel det lod.
Og Himmelens Skarer sang til Svar:
„Vor Hørde det tabte fundet har!“
—Ania. „Bymisj.“

Tacoma.

Pastor W. N. Christensen holder Foredrag med Lydbilleder over Maffa Onsdag Aften den 23de Juni i Vor Frelseres Kirkes Basement paa 17de og So. 3 St. Adgang, 25c for Boksue, 10c for Børn.

Kvindeforeningen i Vor Frelseres Menighed møder Torsdag den 24de Juni i Ft. Defiance Park. Alle velkomne. En speciel Indbudelse udstedes til vore andre Kvindeforeninger i Byen.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Oakland, Cal.
Trefoldigheds lutherske Kirke, 823 Athens Ave., near San Pablo og 25th St. Norsk Gudstjeneste hver Søndag Kl. 11 Form. Om Aften Kl. 8. Bibel-læsning, kristelige Foredrag, Missionsmøder, o. s. v.
M. A. CHRISTENSEN, Pastor.

Bopæl ved Kirken. Tel. Oakland 6637
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.
Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Russell.
Services, 4th Sunday, 7:30 p. m.; Sunday School, 6:30 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog.
Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Tacoma.
Vor Frelseres Ev. Luth. Kirke, Hj. af 17de og So. J Sts., Gable og So. K St. Gavn. Gudstjeneste hver Søndags For-

midtag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:30.
Preus, Ove J. H., 1902 So. J St.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelseres Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maaneden.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maaneden, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maaneden, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaneden; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maaneden Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street, Astoria, Ore.

Genesee, Idaho.
Vor Frelseres—Gudstjeneste tredie-iver Søndag Kl. 11 Form. The Eng. Lutheran—Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 3 Eftm.

Potlatch, Idaho.
Gudstjeneste tredie hver Søndag Kl. 2:30 Eftm. og 7:30 Aft.

Clarkston, Lewiston, Kamiah, Palouse
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Seattle.
Immanuel's lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Pontius Ave. og Thomas St.,—Lake Union eller University Sporvogn til Thomas St., saa to "Blocks" vest (ned Bakken). Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form. norsk Gudstjeneste.

Freeborn.
Gudstjeneste 1ste Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Los Angeles, Cal.
Gudstjenester—Hver Søndag: Form. Kl. 11 og Aften Kl. 8, med Undtagelse af 1ste Søndag Aften.
Engelsk Gudstjeneste om Aftenen den første Søndag og Formiddagen den sidste Søndag i hver Maaned.
Søndagsskole—Norsk og engelsk, Kl. 9:30.

CARL I. SAUER, Pastor.
2619 Paloma Ave.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maaneden, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

Vashon—Gudstj. 1. og 3. Søndag Formiddag Kl. 11.
Orillia Gudstj.—2. og 4. Søndag, Kl. 10:45.
Olalla Gudstj.—3. Søndag Kl. 4 Eftm. og Kl. 8 Aften. 1. Tirsdag Kl. 8 Aften.
Ruston Gudstj.—1., 2. og 4. Søndag Aften Kl. 8.
Gig Harbor Gudstj.—Efter Tillysning.
Phone Main 3910 OLAF EGER.
4520 No. Huson St., Tacoma.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
Blækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
Bjerke, A. O., 1818 Dolovan, So. Bellingham, Wash.
Baalson, H. E., Silvana, Wash.
Brevig, T. L., Teller, Alaska.
Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.
Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
Dale, J. O., Bothell, Wash.
Eger, Olaf, 4520 No. Huson St. Phone: Main 3910, Tacoma.
Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729, Portland, Ore.
Hustvedt, S. B., 1907 32d St., Oakland, Cal.
Harstad, B., Parkland, Wash.
Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
Holden, O. M., 1009 Milpas St., Santa Barbara, California.
Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.
Ingebritson, H., Fir, Wash.
Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
Preus, Ove J. H., 1707 So. I St., Phone: M 4270.
Rasmussen, L., North Bend, Ore.
Sauer, Carl I., 2619 Paloma Ave.
Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Sörenson, H. W., 538 N. 77th St., Seattle, Wash.
Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indre Missionen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2138 South J Street
Tacoma, Wash.

Larson, P. T., Bestyrer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
Thompson, A. R., Bestyrer for Josephine Altkerenshjem, Stanwood, Wash.
Leque, N. P., Kasserer for Josephine Altkerenshjem, Stanwood, Wash.

Parkland.

Førrige Uge var der en Række Slutningsfestligheder ved Akademiet. Søndag Aften holdt Pastor Preus Skoleprædiken i Akademiets Sal. Mandag Aften gav to af Graduerterne, nemlig Alfred Bedeberg og Nanon Greibrol en Recital, som betød i, at de oplæste flere for Anledningen udenadlærte Stykker. En tredie af Graduerterne, Habel Storaaslie, havde allerede Torsdagen forud givet en lignende Prøve. Onsdag Aften gav Musik Eleverne sin Prøve der i det hele løb meget heldig af og høstede stort Bisfald. Torsdag Aften var der en stor Forsamling fremmodt for at lytte til de saakaldte „Clafs Day Exercises.“ Elleve Graduerter sad paa Tribunen der var dækket smykket med Blomster og Grønt samt Skolens og Klassens Farver. Oscar A. Larson holdt en kort Velkomsttale. Edwin Tingelstad oplæste Klassens Historie og gav Oplysninger angaaende en hel Del hidtil ukjendte Ting vedrørende Klassen. Emma Wallin oplæste Klassens Testamente og uddelte dens Efterladenskaber. Edward G. Blom fortalte i den saakaldte „Clafs Propheet“ hvorledes han troede enhver af Klassens Medlemmer vilde komme til at udvikle sig i Fremtiden, og Nanon Greibrol gav næste Marsklæsje gode Raad.

Tredag Aften holdtes den egentlige Slutningsfest. Efter Aflyngelsen af Salmen No. 33 i den engelske Salmebog oplæste Pastor Harstad den 103. Salme og holdt Bøn. Derpaa fulgte en Duet ved Miss Thompson og Miss Hansen hvorpaa Nanon Greibrol en Tale. Hans Enne var Oplægningen af Nordvestraajagen. Derpaa fulgte en Piano Solo ved Miss Hansen, og dernæst en Tale ved Edwin Tingelstad, hvis Thema var „The Bible in Business.“ Dagens Festsaler var Past. S. A. Stub fra Seattle, som talte over Emnet „Cross and Crown — true Success,“ hvori han paaviste, at al sand Fremgang i Livet maa opnaaes gennem Modgang og Traugiel, og opmuntrede Klassen til Udholdenhed i den Kamp som foretog dem i Fremtiden. Clara Knudson og Anna Hansen spillede derpaa en Duet, hvorefter Bestyrelsen overrakte Graduerterne deres Diplomer og knyttede nogle Ord til Mark. 10—11: „Hvo, som vil være den ypperste iblandt eder, skal være aalles Tjener.“ Festlighederne afsluttedes med Aflyngelsen af Salmen 115 i den engelske Salmebog.

Følgende er Graduerternas Navne: Fra Luther College Preparatory Course: Nanon Greibrol og Alfred

G. Bedeberg, fra Normal Course: Habel Storaaslie; fra Commercial, Edward G. Blom, Oscar A. Larson, John L. Sogberg og Edwin Tingelstad; fra Stenographic Course, Mary W. Sales, Hans P. Hansen, Emma S. Wallin, Carl A. Wallin, Edward G. Blom.

Slutningsfestlighederne var særdeles vel besøgte især var der mange af Akademiets tidligere Graduerter tilstede blandt andre kan nævnes John Soglerud, Martin Tingelstad og Marie Tingelstad fra Silberton; Olive Christensen fra Wilbur, Pastor O. A. Tingelstad, W. S. Ongstad og C. Nichstad fra Seattle, Nora Johansen (nu Mrs. Kennedy), Marie Sena og Josephine Olson fra Genesee, Idaho, Alfred J. Smith fra Kennewick, Nellie og Peter Lee fra Mount Vernon, Margrete Knudson, Marion Aldem og Karen Lauridsen fra Tacoma, Mrs. Holger Jurgensen fra Wilbur, Grace Anderson fra Rosburg, Mr. og Mrs. John Lemvick fra Hoquiam, Louise Anderson, Bertha Harstad, George Harstad, Clara J. Knudson, Edith Johnson, Ida Naaberg, Anna og Clara Molden, Marie Skjerve, Lovise Harstad, Clara Fosjen og Lovise Drottem fra Parkland.

De fleste af disse sammen med en hel Del andre gjorde Lørdag en Udflugt til American Lake, hvor Akademiets Alumniforening havde foranaltalt en særdeles vellykket Picnic.

Kvindeforeningen, der i Vinter for det meste har holdt sine Møder i Kirkens Basement, fik forrige Uge en behagelig Forandring, idet den kom sammen i Mrs. Solvolds lune og hyggelige Stuen. De som var tilstede siger, at det var et særdeles hyggeligt og velbesøgt Møde.

Miss Cora Halversen fra Minneapolis, der er paa Besøg i Seattle, overvar Slutningsfestlighederne ved Akademiet.

Henry Thue fra Horace, North Dakota, aflagde nylig Akademiet et venligt Besøg. Medens han var i Parkland opholdt han sig største Delen af Tiden hos sine gamle Bekjendte, Tidemand Gilbertson og Prof. Peterjon.

Akademiets Katalog for 1909—10 er netop udkommet og kan faaes ved at tilskrive Skolens Bestyrer, Prof. N. J. Hong.

STANWOOD

FEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teaming
J. W. Hall, Propr.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Skolens Maal er gennem en grundig Undervisning paa et kristeligt Grundlag at forberede unge Mænd og Kvinder for et nyttigt Livet.

De følgende Kurser tilbydes:

- 1—Et to-aarigt Kursus for saadanne, som ikke er bleve færdige med common Skolen.
- 2—Et tre-aarigt Kursus for Skolelærere.
- 3—Et tre- eller fire-aarigt Kursus, alle Høiskolefag, for dem, som vil forberede sig til Optagelse ved et College eller Universitet.
- 4—Et Kursus i Bogholderi og andre Forretningsfag.
- 5—Et Kursus i Stenografi og Maskinskrift.
- 6—Et Kursus i Musik.
- 7—Et Kursus i Engelsk for Nykommere.
- 8—Korte Kurser i Tegning, Landmaaling, Navigation, Geologi, Mineralogi med mere.

Elever optages uden Eksamen naarfømhelst (helst ved en Termins Begyndelse) og faar selv vælge sine Fag.

Udgifterne for 3 Maanedes \$67.00; 6 Maanedes, \$127.00; 9 Maanedes \$180.00. Heri indbefattes Undervisning, Kost, Logis og Bæst.

N. J. HONG, President,
Parkland, Wash.

Dr. S. J. Torney; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses filed. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

DR. E. L. HOGAN

Dentist

Sunset Phone 131

Rooms 8 and 9 Bank Bldg.

Stanwood Washington

DRS. ROBERTS. DOERREF
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware

STANWOOD WASH

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg

Kontortid 10—12, 2—4 og 7—8

Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.

Office Phones—Main 6177; Ind. 3202

Residence: Ind. 3520.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Established 1888)

For Specialitet er at ekspedere Recepter
medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed

Embalmer

STANWOOD WASH.

Dr. Hartman

Granineret Læge

Fra Kristiania Universitet.

Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.